

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var lidt skuffende at høre hr. Bendt Bendtsen, og det var det ikke mindst ud fra det, der er den historiske kendsgerning. Selv om der er sket meget, så var det sådan, at da man i sin tid vedtog overgangsydelsen, som man vedtog ved aftale, var forholdet det, at man kunne vælge imellem, om man ville have et jobtilbud eller man ville gå på overgangsydelse, hvis man opfyldte bestemmelserne.

Der var selvfølgelig også jordbrugere, altså de mindre jordbrugere, som på det tidspunkt havde været ude at arbejde og dermed havde en dobbeltbeskæftigelse, som man gik ind og tog hånd om ved at sige, at de her mennesker skal have lov til at have den valgmulighed. Men når det drejede sig om andre selvstændige, så sagde man: Hvis der er tale om en vedvarende selvstændig virksomhed, er der ingen mulighed.

Jeg har lidt svært ved at vurdere, at der dér skulle være tale om, at man skulle lave en forsøksbehandling.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan helt bekræfte hr. Bendt Bendtsens udsagn om, at der er sket meget siden hr. Knud Erik Kirkegaards tid. Der skete da heller ikke så forfærdelig meget, da Knud Erik Kirkegaard var arbejdsminister. Det har denne her debat i løbet af dagen jo sådan set bekræftet, for alle de borgerlige forslag kommer nu og ikke dengang.

Men det, der i virkeligheden også var interessant i det, hr. Bendt Bendtsen sagde, var holdningen til konsekvenserne i forhold til overtrædelsen: at straffen ikke stod i forhold til overtrædelsen. Det synes jeg sådan set er en overmåde interessant melding fra Det Konservative Folkeparti. Det kan måske give anledning til en lidt bredere diskussion om, hvor hårde konsekvenserne i virkeligheden er, når man overtræder regler i dagpengesystemet.

Dér hører vi jo gentagne gange og ser i gentagne forslag i diverse VK-planer, at sanktionerne skal være hårdere, og de skal være hårdere, og de skal være hårdere. Men der er altså en sag her, hvor straffen trods alt er blevet for hård.

Jeg synes, det måske kan åbne op for en diskussion om sanktionerne i dagpengesystemet sådan lidt mere generelt, og så vil jeg da sige, at

så har dette forslag i hvert fald tjent mere end et formål.

Tom Behnke (FP):

Det er nu lidt forunderligt, at ministeren står og folder sig ud på den måde, at når det har vist sig, at konsekvenserne af en overtrædelse af den her lov har så skrappe virkninger, så lægger ministeren op til, at man skal ind og ordne hele området. I virkeligheden er der jo ikke noget som helst, der hindrer ministeren i at stille et sådant forslag. Der er heller ikke noget som helst, der hindrer ministeren i at samle et flertal i Folketinget for et sådant forslag.

Jeg synes ikke, at det klæder Folketinget, at ministeren står her og dunker Venstre og De Konservative oven i hovedet, ej heller, at det foregår på den måde. Her har vi et forslag, et ret konkret forslag, som skal prøve at løse et problem, og det, ministeren har mest travlt med, er at skose Venstre og De Konservative for, hvad de gjorde og ikke gjorde, da de havde regeringsmagten. Det kan vel ikke være sådan, at det er udgangspunktet for, hvad man så skal gøre i Folketinget. I og med at ministeren skoser Venstre og De Konservative for, at de ikke gjorde deres arbejde godt nok, så burde ministeren jo gå foran og gøre sit arbejde godt. Det gør ministeren ikke. Ministeren bruger bare tale-tiden på at skose Venstre og De Konservative.

Det klæder ikke Folketinget, at man behandler sagerne på den her måde, og slet ikke, når der er personer involveret i sagerne. Det klæder heller ikke Folketinget, at det er nødvendigt med det her forslag. Det klæder ikke Folketinget, at det er nødvendigt at fremsætte forslaget, og at det er nødvendigt at have debatten her i Folketingssalen. Det klæder ikke Folketinget, at vi på grund af nogle enkeltsager er nødt til at gå så vidt som til at fremsætte forslag i Folketingssalen.

Men virkeligheden er jo, at der på det her område for borgerne er en række forskellige ordninger og muligheder at træde ind i, men spillereglerne i de forskellige ordninger er forskellige. Det betyder, at det giver noget forvirring på området, hvor man har lidt svært ved at finde ud af, hvad man må, og hvad man ikke må. I de der mange forskellige ordninger, vi har, er der nemlig forskellige regler. En regelforenkling på området ville altså være hensigtsmæssig. Så ville borgerne heller ikke overtræde lovgivningen – hverken bevidst eller ubevidst.